

Αναίρεση που άσκησε στις 21 Σεπτεμβρίου 2018 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 13 Ιουλίου 2018 στην υπόθεση T-786/14, Ελένη Παυλικκά Μπουρδούβαλη κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης κ.λπ.

(Υπόθεση C-598/18 P)

(2018/C 427/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρreseίον: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. de Gregorio Merino, E. Χατζήωακεμίδου, I. Gurov)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ελένη Παυλικκά Μπουρδούβαλη κ.λπ., Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, Ευρωομάδα (Eurogroup), εκπροσωπούμενη από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Ένωση, εκπροσωπούμενη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Το ανααιρεσίον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει τα μέρη εκείνα των ανααιρεσιβαλλομένων αποφάσεων στα οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε το Συμβούλιο για λογαριασμό του Eurogroup
- και να καταδικάσει τους κατ' αναίρεση αντιδίκους στα δικαστικά έξοδα της ανααιρετικής διαδικασίας.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση αίτηση αναρέσεως το Συμβούλιο ζητεί να αναρεθούν τα μέρη εκείνα των ανααιρεσιβαλλομένων αποφάσεων στα οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε το Συμβούλιο για λογαριασμό του Eurogroup προβάλλοντας τους εξής λόγους:

- το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι το Eurogroup είναι «οντότητα της Ένωσης η οποία ιδρύεται τυπικώς με τις Συνθήκες»
- το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον απέρριψε την ένσταση απαραδέκτου που προέβαλε το Συμβούλιο, αν και δεν προσδιόρισε ποιες «αρμοδιότητες» ανατίθενται στο Eurogroup από τις Συνθήκες
- το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι τυχόν αποδοχή της ενστάσεως απαραδέκτου που προέβαλε το Συμβούλιο θα είχε ως αποτέλεσμα «να ιδρύονται, εντός μάλιστα της έννομης τάξης της Ένωσης, οντότητες των οποίων οι πράξεις και οι συμπεριφορές δεν θα ήταν δυνατό να θεμελιώσουν ευθύνη της Ένωσης».

Αναίρεση που άσκησαν στις 24 Σεπτεμβρίου 2018 οι Prysmian SpA, Prysmian Cavi e Sistemi Srl κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 12 Ιουλίου 2018 στην υπόθεση T-475/14, Prysmian και Prysmian Cavi e Sistemi κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-601/18 P)

(2018/C 427/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Prysmian SpA, Prysmian Cavi e Sistemi Srl (εκπρόσωποι: C. Tesauro, F. Russo, L. Armati, avvocati)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, The Goldman Sachs Group, Inc., Pirelli & C. SpA

Αιτήματα

Οι ανααιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- να κάνει δεκτά τα πρωτοδίκως υποβληθέντα αιτήματα·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Επικουρικός οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου·
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα της πρωτοβάθμιας και της αναιρετικής δίκης.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη καθόσον έκρινε ότι το άρθρο 20 του κανονισμού 1/2003⁽¹⁾ δεν απαγορεύει στην Επιτροπή να λάβει, με χρήση ψηφιακής τεχνολογίας έρευνας, αντίγραφα-εικόνες ολοκληρωμένων σκληρών δίσκων των υπαλλήλων των αναιρεσείουσών χωρίς να έχει προηγουμένως εξετάσει τα περιεχόμενά τους, και να συνεχίσει την εξέτασή τους στις εγκαταστάσεις της Επιτροπής στις Βρυξέλλες. Κατά την ορθή ερμηνεία της, η διάταξη προβλέπει ότι έλεγχος μπορεί να διενεργείται μόνον στους χώρους της επιχειρήσεως, και η Επιτροπή μπορεί να λάβει αντίγραφα μόνων εκείνων των αρχείων των οποίων έχει εξετάσει τη συνάφεια. Δεδομένης της επεμβάσεως που συνεπάγεται για θεμελιώδη δικαιώματα των εταιριών και των υπαλλήλων τους, μια πρακτική τέτοιου χαρακτήρα όπως η λήψη, με χρήση ψηφιακής τεχνολογίας έρευνας, αντιγράφων-εικόνων ολοκληρωμένων σκληρών δίσκων δεν θα πρέπει να υποβιβάζεται στο επίπεδο ενός επεξηγηματικού σημειώματος το οποίο παρέχει πλήρη διακριτική ευχέρεια στην Επιτροπή, αλλά θα πρέπει να ρυθμίζεται από τον νόμο, συμφώνως προς την αρχή της νομιμότητας.
2. Το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε τις αρχές της προσωπικής ευθύνης, της ασφάλειας δικαίου και της ίσης μεταχειρίσεως, ενώ, επίσης, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει, καθόσον έκρινε ότι ο καταλογισμός ευθύνης στην Prysmian Cavi e Sistemi με βάση την αρχή της οικονομικής συνέχειας δεν συνιστά εξαίρεση στον κανόνα που ορίζει ότι η ευθύνη ακολουθεί το νομικό πρόσωπο το οποίο διευθύνει την επιχείρηση κατά τον χρόνο της παραβάσεως. Όπως όλες οι εξαιρέσεις, θα πρέπει και αυτή να τυγχάνει αυστηρής εφαρμογής και μπορεί να δικαιολογηθεί μόνον οσάκις διακυβεύεται η αποτελεσματικότητα των κανόνων ανταγωνισμού. Περαιτέρω, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένα απέρριψε τους ισχυρισμούς περί διάκρισης στην υπό κρίση υπόθεση, με την αιτιολογία ότι δεν μπορεί να υπάρχει ισότητα στην παρανομία, καθόσον ο καταλογισμός ευθύνης με βάση την αρχή της οικονομικής συνέχειας αποτελεί δυνατότητα που παρέχεται στην Επιτροπή.
3. Το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να εξετάσει τον κύριο πρωτόδικο ισχυρισμό της εταιρίας, ότι η αρχή της «εθνικής περιοχής», εάν υποτεθεί ότι υπήρξε -quod non-, δεν μπορεί να εφαρμοσθεί με πειστικό τρόπο σε όλες τις ετερογενείς περιστάσεις που μνημονεύονται στην απόφαση και να αποδείξει επαρκώς κατά τον νόμο τον ενιαίο και διαρκή χαρακτήρα της παραβάσεως.
4. Το Γενικό Δικαστήριο ενήργησε ultra petita και προσέβαλε τα κατοχυρωμένα στο άρθρο 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο άρθρο 6 της ΕΣΔΑ δικαιώματα άμυνας της εταιρίας κατά την εκ μέρους του εξέτασης του έβδομου λόγου ακυρώσεως που προσέβαλαν πρωτοδίκως οι αναιρεσείουσες, σχετικά με τον χρόνο ενάρξεως της συμπτάξεως. Το Γενικό Δικαστήριο προδήλως παρερμήνευσε τις ενώπιόν του προσκομισθείσες αποδείξεις και εφάρμοσε εσφαλμένο νομικό κριτήριο κατά την εξέτασή τους. Μια τέτοια πρόδηλη παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων είχε σαν αποτέλεσμα να συναγάγει το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένες συνέπειες και να καταλήξει στο εσφαλμένο νομικά συμπέρασμα ότι, στις 18 Φεβρουαρίου 1999, η Επιτροπή μπορούσε να αποδείξει τον χρόνο ενάρξεως παραβάσεως που επηρεάζει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών κατά το άρθρο 101 ΣΛΕΕ.
5. Το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως καθόσον επικύρωσε την αξιολόγηση της Επιτροπής ότι η κατανομή των έργων μεταξύ Ευρωπαϊών παραγωγών στο πλαίσιο του «Ευρωπαϊκού μόνον» σκέλους του μηχανισμού «R» της συμπτάξεως [«European only — (R)»] εγγυάτο αύξηση του συντελεστή σοβαρότητας (και συνεπώς των «δικαιωμάτων εισόδου») κατά 2 % για τους Ευρωπαίους κατασκευαστές, ενώ τέτοια αύξηση δεν εφαρμόστηκε όσον αφορά τους Ασιάτες παραγωγούς. Δεν είναι δυνατόν, αφενός να γίνει δεκτό ότι διά της αποφάσεως της Επιτροπής μπορούσε να διαπιστωθεί ενιαία και διαρκής παράβαση βάσει ενός κανόνα εθνικής περιοχής που περιλάμβανε αλληλένδετους μηχανισμούς, αφετέρου να γίνει επίσης δεκτό ότι η ενεργός συμμετοχή στον έναν ή τον άλλον μηχανισμό δικαιολογεί διαφορετικό βαθμό σοβαρότητας για τους μετέχοντες. Ακόμη και αν οι Ασιάτες παραγωγοί δεν μετείχαν ενεργά στη φερόμενη ως ευρωπαϊκή κατανομή, συνεισέφεραν σε αυτή σε βαθμό συγκρίσιμο με εκείνο των Ευρωπαίων παραγωγών.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).